

İKİNCİ KİTAP

cahit koytak

•

yoksulların ve
şairlerin kitabı

la poetica commedia

İKİ

PROLOG I

*Bunlar benim, yolun ıssızlığını,
Yolcunun yürek vurutularını
Bastırmak için dilime doladığım
Serseri monologlar...*

*Rüzgârın Homer'in toprağını,
Rumî'nin ve Hayyam'ın kemiklerinin tozunu
Yolcunun suratına savuran nefesinden,
Otların suflesinden, taşların sükûtundan,
Bazen şüphenin çamurundan,
Bazen inancın yağmurundan
Yaratığım yalnızlık heykelleri...*

*Kimi gerçek, kimi hayal ürünü,
Kimi de hayal-gerçek kırması...
Ama hepsi benim kendi kaburga kemiğimden
- Bazen kafa kemiklerimden - uç vererek
Bu gölgeler oyununa katılmış
Benlik profilleri...*

*Kimi sürgün, kimi küskün,
Kimi kendi öyküsünden firari,
Yüzlerine, masklarına gizlendiğim krallar,
Krallar ve şairler...*

*Kaçık, bilge, yalvaç ya da şarlatan,
Hepsi, dilleriyle çölü bağa bahçeye,
Taşı sıcak ekmeğe
Ve suları şaraba çevirmesini bilen
Yoksul yol arkadaşlarım benim...*

PROLOG II

*Sizler, yoksullar ve şairler!
Şiirimin ödünç kahramanları
Ve asil seyircileri, yeryüzü oyunumun!*

*Sizler benim kendi benliğimin,
Kendi hikâyemin, kendi krallığımın
Uzak denizlerinde pusulasız gezerken
Keşfettiğim define adaları!*

*Yüklenip eve getirmek için,
Aklın gemisine sığdıramadığım
Taşı, toprağı altın, define adaları!*

*Sizler, kaderin azgın dalgaları üstünde
Alabora oluvermesin diye gemim,
Bordasından attığım yükler, safralar değil,*

*Kat ettiğim yolları, iz sürmek isteyenler
Kolay bulabilsinler diye,
Sözün gök katlarına eke eke geldiğim
Yıldızlar, galaksiler, gönlün hazineleri,
Elmaslar, zümrütler, safirlersiniz.*

*Sizler, gezici kumpanyamın
Yoksul kralları, bilge soytarıları!*

*Önümüzde, küçük hayatlarımızın,
Küçük öykülerimizin
Kusursuz ve ebedi olana
Döneceği nice büyük günler var!
Benliğin birliğe-bütünlüğe erişeceği günler...*

*Bakın, O Birlik-Bütünlük Ustası'nın yonttuğu,
Delikler delip, perdeler açtığı küçük hayatlardan,
Küçük çalgılardan biri de benim;
Ben ve benim bu dikenli, budaklı
Dallarım, sürgünlerim...*

*O ağacın yongaları da,
Benim şu, rüzgâra saçtığım
Hercaî benliklerim,
Yüzlerim, peçelerim, kilden personalarım,
Simurgunu arayan çenebaz dudularım...*

*Yolları sapa, ayakları dolaşık,
Kanatları yaralı,
Yoksul, sarhoş ve kırık
Çıraklık yontularım,
Kalfalık oyunlarım,
Ustalık hülyalarım...*

PROLOG III

*Ama gün gelecek, bu, göğe turmanan yolda,
Yüzlerimi, maskelerimi, peçelerimi
Saçtığım o rüzgârın da
Başı dönecek, biliyorum,
O hortumun da;*

*Ve ağaca geri dönecek, o gün, yongalar;
Yapraklar ağaca geri dönecek,
Çiçekler ağaca geri dönecek,
Dudular Simurg'a geri dönecek.*

*Ve hangi çalgıya üflense, o gün,
O'nun sesini işitecek, keskin kulaklar.*

30 Ağustos 2004 - 30 Mayıs 2006

PROLOG IV

*Bu bir derleme değil, sevgili okuyucu,
bu bir gldeste değil;
Bir evsizin ulları, partalları gibi
Meyhane kapısının önüne
serilmiş gözükse de,
Dağı taşı, kurdu kuşu,
imeni ieęi, aęacıyla
Doęa gibi yekpare bir kitap,
yoksulların ve şairlerin kitabı, bu!*

*Birkaç parlak yıldızı, süslü püslü ayıyla
Bir yıldız takımı, bir felek taifesi değil.
Onlarca güneşi, yüzlerce gezegeni,
burçları, samanyollarıyla
Bir gök atlas sanatı, bu,
Yoksulların ve şairlerin uzayı,
yoksulların ve şairlerin kozmosu!*

*Gelgelelim, gök dolusu yıldızı,
Yer dolusu yoksulu ve yalnızı
kervanına katsa da,
Gene de tek bir yolcunun ığırdığı
tek bir şarkı, tek bir hikâye, bu.*

*Ne var ki, makam makam gezinip,
gamdan gama, halden hale geçerken,
Hayatın ve sanatın yolları gibi,
öylesine uzadı,
Öylesine dallandı budaklandı ki,
Hayata da, sanata da sığmaz oldu bu şarkı.*

*Bunun içindir ki, sen ey zamâne okuyucu,
İlk bakışta senin koltuğunun altına da
sığmayan bu kitabı
Kitapçıdan eve kadar yüklenmek
zor gelebilir sana, üşenebilirsin belki.*

*Onu eve kadar taşıdın diyelim, hadi,
Son satırına kadar okumak
sıkıcı gelebilir;
Daha 'Bağdatlı şair'e gelmeden
Uykucukların alıp götürebilir seni,
Yahut daha 'Zenon'un Kaplumbağası'na
yetişip geçmeden onu,
Amaan sen de! dedirtebilir sana.*

*Dert etme, darılmam,
bak bu hiç önemli değil!
Yoksulların ve şairlerin kitabı
Yoksul ve şair okurunu
sonsuzca kadar bekleyebilir;
Her şeyi kıt, ama, şükür,
vakti bol çünkü onun.*

*Tek boynuzlu ve kırk kanatlı
bu beyaz küheylanın,
Bu uçan kainatın karnında
arpa, saman ve selüloz yerine,
Ona yüzlerce, belki binlerce yıl yetecek
'fethedilmiş zaman' var, balya balya.*

*Ve onun toynak seslerini,
Bazen keder, bazen erinç veren
gökçe kişnemelerini
Panayır tellalları, panayır simsarları değil,
Tellalların, simsarların kemiklerinin tozunu
Yolun kıyısına savurup geçen
rüzgârlar fısıldayacak
Kulağına serazat yolcuların.*

21 Mayıs 2007

ÇIRAKLIK YILLARI

YAKARIŐ

bu, kendi eliyle yonttuğu ve üflediği çalgının,
bu, kendine ‘şair’ diyen, divane çömezinin,
dudağında ağıldaayan Varlık’la
kurumlanmalarına,
esip savurmalarına ses çıkarmayan,
sabırlı suskunluğu, yaratıcı kayrası
ve sanatçı ülfetiyle onu
yüreklendiren Usta!

algısının ve çömezinin sesinde
gökçe krallığını yere indirmek için
sözün tükenmesini, aklın yorulmasını,
sessizlięin verdięi sarhoşluktan
kafaların devrilip
göęüslere düşmesini bekleyen,
sen, gönül denen çalgının virtüözü,
sen, akıl denen çalgının yapımcısı,
sen, yaratıcıların şahı!

başka nasıl övebilirdi seni,
ustasının elinde ve yüzünde
dalıp gittięi güzellikten,
onun tezgâhının altını,
dükkânının önünü
silip süpürmekten gayrı iş
öęrenemeyen
ıraklarından biri?

söylesem boşboğazlık mı olur,
ruhumun, tezgâhının altı,
aklımın, dükkânının önu,
süpürdüğüm yongaların da
bu kitaba yazdıklarım
ve yaşadıklarım olduğunu?

22 Kasım 2005

DEMİRCİ ÇIRAĞI

Düşüncüyü balyoz gibi kaldırıp
Nakış nakış kar taneleri halinde
İndirmemi istiyor ustam,
Sırça sarayların üzerine.

Yüreğimin bir tazı gibi
Koşmasını istiyor ustam,
Postu yüzülmüş bir tazı gibi hem de,
Dikenlerin, lavların,
donmuş fikirlerin üzerinde.

Lokma lokma yedirmemi
İstiyor benden,
Beynimi yüreğime.

Ve en yalnız olanların
Katıldığı koşuda
İlki olmamı,
İpi göğüsleyenlerin.

Mayıs 2000